

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

non ex paritate, sed ex virtute: tum, vt plus haberet, quod pauperib. largiretur, tum, vt se ipsam mortificaret, Christumq; D. N. in eius paupertate, & contemptu amplius imitaretur, vt P. Balthassar illi suadebat.

CONSOLATVS verò est illam non parum in eo dolore, quem sensit ex morte D. D. Ioannis Austriaci, filij Caroli V. Imperatoris, quem ipsa simul cum viro suo Ludouico Quijadio in domo sua ab infantia educauerat; & tanquam filium eum diligebat, sicut & ille eam tanquam matrem, qui cum ex Hispania discederet in Belgium, cum magna teneritate ei valedixit: placuit que Deo D. N. accipere eum ex hac vita in flore suae ætatis, de sui honoris ac dignitatis inijs, Anno 1578. Erat tunc P. Balthassar Visitator Prouinciæ Arogocæ, in qua versabatur, & nuncius de prædicta morte peruenerat ad illum Valentię: & inde literas consolatorias scripserat ad prædictam Dominam in hunc modum.

§. II.

11. Decēb. „
1578. „ **S**PIRITVS Sanctus solatio sit & leuamini D.
„ V. qui ad reponendum adeo fecundi animi
„ fructus erit benè necessarius. Non scripsi D. V.
„ statim atq; intellexi transitū ex hac vita ad eā, quæ
„ est omnibus æterna D. D. Ioan. Austriaci: quia &
„ ego æquè opus habui consolatione, atque D. V.
„ Sed aduertens, talem nuncium eò fortius D. V.
„ icturum, quò tanquam mater, propinquior erat
„ & eum tangebatur quem maximè in hoc mundo cari-
„ rū habebat: existimaui, non amplius differre hoc
„ scribendi officium: cuius hoc sit initiū, quod offi-
„ ciū, eius serenitati, & V. D. in hac calamitate de-
bitum

bitū valde diligēter præstiterim; & quidē cū ma-
 iori desiderio, vt optatū fructū adferret; Patriq̄ue
 Prouinciali huius Prouincię cōmiserim vt idē per
 totā Prouinciā cōstitueret. Quod si gubernatio li-
 bera mihi fuisset, iuxta votū meū, prius ipse, quā
 hęc literę cōparuissem, vt sensum meū præsens o-
 stenderem: sed tales Deus terminos cōstituit, vt
 licet quis maximē ad eos transgrediendos pro-
 pendeat, id tamen facere non possit; nec maior sit
 prudentia, quā intra illos se continere, eosq; a-
 dorare. Sit igitur ipse ob id, quod fecit, in æternū
 benedictus: ā cū mortuo id esset optimū, nobis
 hic remanētib. cogitādū illud ac desēdū reliquit:
 idq; valde nobis erat necessariū, vt & nobis esset
 optimū tanquā Dei opus, sciētis, eadē opera vigi-
 lāte remunerare, & dormitātes monere, & puni-
 re, nō tamē absq; cōsolatione: habet enim eius di-
 sciplina vitā, si benē eius opera perpēdātur, nō hęc
 rēdo in extērna superficie, sed penetrādo ad eorū
 interiorā, in quibus medulla latet: *si sic viuitur &*
in talib. vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis
me: dixit Rex Ezechias Deo occasione instructio-
nis alteri, ac monitorū huic similiū, licet illi gra-
uissimorū. si sic, inquit, in hac peregrinatione vi-
uitur, & in huiusmodi angustijs cōsistit semita spi-
ritus mei: reuereātur, & adorēt omnes tua cōsilia
 Deus, & te in eis: nā huiusmodi calamitatū instru-
 ctione, & me corripies, & simul viuificabis. Lectio
 nē, ō Domina, prælegit nobis Deus sufficientē pro-
 tota vita; modō sciam⁹ fructū ex ea capere: & vestre
 Dominationi admiscuit internū solatium, vidētī
 dulcissimū Dominū festinātē, vt è periculo animā
 illam eriperet, quā D. V. & ipse tenerē diligebant;

& quā

„ & quam ab æterno ipse præelegerat adeò singula-
 „ riter ad Regnum suum: quem voluit in campo
 „ ipso mori, pro defendendo Patris sui honore, sic
 „ ut ipse: fieriq; sibi similem in causa tam præclara,
 „ & vniuersali gloriæ suæ, & in cordis puritate
 „ cuius tot sunt testimonia tam eorum, qui propo-
 „ quam qui procul cum eo egerunt, & ipsius mori
 „ præsentis fuerunt. Habet verè in eo & in D. V. Jo-
 „ cū quod Christus Dominus noster dixit suis disci-
 „ pulis, contristatis ex eius verbis, quibus prædica-
 „ bat, se ab eis discessurum ad Patrem: b *si diligere-
 „ retis me, gauderetis vtique, quia vado ad Pa-
 „ trem: quasi dixerit: plus ponderis habere debe-
 „ ret in oculis vestris bonum meum, quò conse-
 „ laremini (etiã si aliquod ex eo incommodum
 „ vobis eueniret) quàm defectus, quem vobis im-
 „ gitis ex mea absentia, vt tristemini: præcipue cum
 „ contrarium sit verum, quasi opus quod ego Deus
 „ & Redemptor vester facio: expedit enim vobis, vt
 „ ego vadam. Et quoniam huic verbo non fuerunt
 „ increduli, cum postea, adueniente spiritu Sæ-
 „ cto, illud intellexerunt, nolissent pro vniuerso
 „ mundo non fuisse ita gestum: adeoq; senserunt, sic
 „ mutatos in solatio & profectu suo, & æstimatione
 „ ne Christi, qui totum erat ipsorum bonum: vt ipsa
 „ experientia didicerint, non esse aptius aliud scire
 „ aut velle, quàm Deo curam omnem remittere, vt
 „ in ipsis, & in rebus omnibus pro libitu faciat, aut
 „ reddat infectum; nolentes aliud velle, aut eli-
 „ gere, quàm quod ipse constituet, venerantes cum
 „ magno silentio, quod humani ingenij debilitas
 „ in eius consilij non assequitur: nam, etsi nobis
 „ occulta sint, nullo tamen modo erunt iniusta.*

b Ioan 14.
28.

c Ioã. 16. 7.

Hæ literæ valde sunt consolatæ piam hanc Dominam, quam tamen Deus benè præuenerat cum ipsa ingenuè ac liberaliter se ipsam, & res omnes suas, etiam dilectissimas, ac preciosissimas ei tradidisset.

IM P O N A M V S nunc finem insignis huius Matronæ virtutibus, addentes ijs quæ dicta sunt, heroicam cordis eius humilitatem: videbatur enim sibi, parum, aut nihil esse, quidquid faciebat, aut largiebatur pro Christo D. N. Et hoc est quod magis admirabar quoties cum illa loquebar (quod non raro fiebat:) nam cum aliquoties agerem gratias, quod nobis benè faceret: respondebat modo quodam aded demisso, & ex corde verè prodeunte, quasi nos potius ipsi benè faceremus accipiendo, quod illa dabat; quàm ipsa nobis idem dando. Idem autem iudicabat ac sentiebat de reliquis eleemosynis. Et reuera ita est, quod qui puris oculis maiestatem Christi Domini in suis pauperibus agnoscit, aduertit, se non tantum beneficium pauperi conferre, cum dat eleemosynam; quàm pauper faciat ipsi, dum eam acceptat: non quia talis est homo; sed quia is, qui in ipso illam recipit, est ipsemet Christus, qui eam remunerat, reddens centuplum in bonis spiritualibus, & postea in æternis. Ex hoc animo proueniebat ipsi, ut in suis bonis distribuendis non tam videretur eorum Domina; quàm dispensatrix, & Dei ipsius eleemosynaria; quem admodum Regum & Principum Eleemosynarij eleemosynam distribuunt, ex bonis illorum: idque ipsa faciebat cum tâta pietate, atque si mater esset omnium egenorum; & vnica protectrix

Ee omnium

omnium desertorum, ac desolatorum. Placuit Deo accipere ad se Patrem Balthassarem multis annis ante ipsam, quo tamen toto tempore perrexit ipsa in vitæ suæ ratione, crescens & proficiens in omni virtute, & hac ratione cursum suum cum magna gloria cucurrit, donec annis & meritis plena ad eius finem peruenit. Exposuerat in eleemosynas non solum omnes fructus reddituum suorum; sed etiam, dum viveret, magnam eorundem reddituum partem tradiderat, exuens se illorum iure, ut pia perpetua opera, quæ fundauerat, magis firmaretur: & quod tempore mortis supererat etiam testamento distribuit pauperibus, constituens hæredem charum suum Collegium Villa-Garciense. Incidit in morbum ex lateris dolore: & cum periculum prævideretur, primo die communicavit, & iterum septimo, qui fuit ultimus, omnes septem fuerunt illi valde graues, quoad corpus; sed magni solatij spiritualis. nam ferè continuè erat in oratione, quæ se Deo commendabat. inuisentibus ipsam minimum quod poterat attendebat; maximè autem, ut pauperibus eleemosynæ traderentur. Affixerunt illi die noctuque Patres Societatis; & hunc Dei fauorem tunc est etiam experta, ut venirent Vallis-Oletum grauissimi Patres, quos illa nouerat, & charos habebat, & P. Ioannes Monte-Majoris tunc Rector Collegij ipsius, qui profectus in urbem, Prouinciæ huius Procurator, redierat ante duos dies, quàm illa moreretur; & illam est consolatus, adiunxitque ad hanc eius profectionem. Sed omnes habebant pa-

rum, quòd cum illa agerent : Dominus enim ipse satis benè occupatam secum habebat. Vltimum ferè, quòd locuta est, hoc fuit. cùm aliquod refrigerium ex haustu aquæ accepisset, coniectis in crucifixum oculis, dixit: Domine, cùm tu esses in hac pressura, in qua ego sum, non fuisti aqua frigida recreatus, sed felle & aceto, miserere pauperulæ huius & miserabilis ancillulæ. Mortua est foeliciter feria quinta vespertina in die S. Barnabæ, Anno 1598. cùm esse ætatis 73. annorum. Magnus fuit sensus & fletus omnium pauperum ex eius morte, & ipso die distributi sunt inter eos 400 aurei.

STVDVIT Societas in hac occasione gratitudinem suam ostendere erga tantam benefactricem. positum est tûc eius corpus in quadam cista, & paruo tumulo: & conuenerunt ad locum, vbi mortua est, omnes de Societate, qui sunt in tribus locis in hac ciuitate, ad Officium decantandum. Et nocte illa manserunt apud corpus duodecim illorum: altero die mane omnes conuenerunt ad domum professam, in qua fuit magnus tumulus erectus, cum multis facibus, ac decantatum Officium cû ea solennitate, qua in Societate fieri potest. Curatû est, vt omnia Sacra, quæ illa die in tota Vallis-Oletana Ciuitate dicerentur, offerretur pro ei⁹ anima: vesperi institutû solene funus, ad quod conuenit summi tēpli Capitulû cû toto Clero, & omnib. Religionibus, quæ ad huiusmodi funera conuenire solent; quibus liberaliter datæ sunt consuetæ elemosynæ. Adfuit quoque tota Nobilitas, quæ tunc erat Vallis-Oleti: & cum hac pompa & comitatu corpus eius in sarcophago

Ee 2 positum

positum portarunt grauiores Societatis Patres vique ad alteram partem pontis: vbi positum in lectica, comitantibus triginta ex nostris Patribus cum accensis facibus, vexerunt ad Villagarcienſe eius Collegium, quo cum P. Prouinciali conuenerant grauiſſimi quiq; totius Prouinciæ Patres, & ſolemniffimas celebrarunt exequias, in quibus P. Anton. Padillius cū ſolita ſua grauitate, & pro argumentū dignū erat, concionē habuit. Cōtinuetur autē ſēper ſuffragia, explēdo exactiſſimē quidquid illa in ſuo teſtamento cōſtitutum reliquerat.

CUM primū Salmaticenſi Collegio, vbi ego tunc eram, eius mors innotuit, ſciens quantum Societas tota tantæ Matronæ eſſet obſtricta, non fuimus contenti facere, quod præſcribit noſtra Conſtitutio, vt per vniuerſam Societatem ſinguli Sacerdotes nouem Sacra pro illa offerrent, tanquam trium Collegiorum fundatrice; ſed ſolennes quoque exequias diſpoſuimus, conuocantes præcipuos totius Vniuerſitatis, & Academiæ, qui libentiſſimē ad illud Officium conuenerunt: concionatus eſt Pater Ioſephus Acoſtus tunc Collegij Rector, & inſignis aliàs concionator, qui in eleganti & accurata illa concione præclara defunctæ opera retulit & adumbravit, quæ illam comitata ſunt vſq; ad locum gloriæ. Idem fecerunt in alijs huius Prouinciæ Collegijs in teſtimonium eiufdem gratitudinis: cuius etiam cauſa fuſior hic eſſe volui, vt ſit continua memoria in terra, eius quæ talia opera fecit, vt excellenter Regi cæli ſeruiret ac placeret, vbi eam credo iam cum illo regnare in throno inſignis gloriæ.